

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 8 listopada 2018 r. w sprawie T-874/16, RA/Trybunał Obrachunkowy, wniesione w dniu 11 stycznia 2019 r. przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

(Sprawa C-27/19 P)

(2019/C 238/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. von Bardeleben, C. Lesauvage, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: RA

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2019 r. Trybunał (dziewiąta izba) wykreślił sprawę z rejestru Trybunału.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 10 stycznia 2019 r. w sprawie T-832/17, achtung! GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 7 marca przez achtung! GmbH

(Sprawa C-214/19 P)

(2019/C 238/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: achtung! GmbH (przedstawiciele: G.J. Seelig, D. Bischof, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 stycznia 2019 r. w sprawie T-832/17;
- uwzględnienie żądań nr 1 i 3 przedstawionych w skardze z dnia 22 grudnia 2017 r. w pierwszej instancji;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy następujące zarzuty:

Zarzut pierwszy dotyczy błędnej pod względem prawnym oceny charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego „achtung!” (słownego i graficznego) na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001 ⁽¹⁾. W zaskarżonym wyroku Sąd błędnie pod względem prawnym przyjął, że oznaczenie jest pozbawione jakiegokolwiek charakteru odróżniającego, gdy oznaczenie to w jednym z jego możliwych znaczeń może być postrzegane jako przesłanie reklamowe. Poza tym Sąd przeprowadził ocenę charakteru odróżniającego nie w odniesieniu do zgłoszonego oznaczenia „achtung!”, lecz pojęcia „Achtung”. Przy ocenie charakteru odróżniającego Sąd ponadto oparł się na nietrafnym stanie faktycznym, nie przeprowadziwszy postępowania dowodowego w odniesieniu do kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia sporu.

Zarzut drugi odnosi się także do błędnej pod względem prawnym oceny charakteru odróżniającego na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001. W zakwestionowanym orzeczeniu Sąd przyjął błędnie pod względem prawnym, że okoliczność, iż towary i usługi nadają się do tego, by być „przedmiotem przesłań reklamowych”, stanowi odpowiednią wspólną cechą uzasadniającą całościowe zanegowanie charakteru odróżniającego dla wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem.

Zarzut trzeci odnosi się do naruszenia zasad równego traktowania i dobrej administracji. Sąd błędnie pod względem prawnym zaniechał sprawdzenia, czy Izba Odwoławcza w wystarczającej mierze wzięła pod uwagę mające znaczenie wcześniejsze rejestracje wnoszącej odwołanie i czy sprawdziła przy podejmowaniu decyzji, czy rozstrzygnięcie winno brzmieć podobnie. Zupełny brak uwzględnienia wcześniejszych identycznych rejestracji w EUIPO stanowi naruszenie prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Hiszpania) w dniu 20 marca 2019 r. — FA/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-240/19)

(2019/C 238/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Ourense.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FA.

Druga strona postępowania: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku, gdy przepis prawa krajowego, taki jak art. 2 ust. 2 lit. a) Orden TAS 2865/2003, wymaga wyrejestrowania z systemu ubezpieczenia społecznego w związku z ustaniem stosunku pracy w celu objęcia ubezpieczeniem dobrowolnym lub fakultatywnym kontynuowanym, wyrejestrowanie to powinno nastąpić w hiszpańskim systemie ubezpieczenia społecznego, czy też przeciwnie, zgodnie z zasadą uwzględnienia podobnych okoliczności określoną w art. 5 lit. b) rozporządzenia 883/2004 ⁽¹⁾ właściwa instytucja hiszpańska musi uwzględnić wyrejestrowanie z podobnego systemu ubezpieczenia społecznego innego państwa członkowskiego, jak gdyby miało ono miejsce w Hiszpanii?